27/06/2019

Πλήθος πιστών υποδέχτηκε την Ιερά Εικόνα της Παναγίας Παραμυθίας στην Ι.Μ. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Νέας Επιδαύρου

/ Αγιορείτικα

Πιστό αντίγραφο της Ιεράς Θαυματουργού Εικόνος της Παναγίας της Παραμυθίας εκ της Ιεράς Μεγίστης Μονή Βατοπαιδίου, βρίσκεται από χθες το απόγευμα στην Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Νέας Επιδαύρου προς ευλογία της Μονής αλλά και των πιστών που θα έχουν τη δυνατότητα να την προσκυνούν από εδώ και στο εξής.

Την θαυματουργή Εικόνα κόμισε στην Ιερά Μονή ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Γέροντας Εφραίμ με τη συνοδεία Βατοπαιδινών πατέρων, ενώ την υποδέχτηκαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος και η Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Γερόντισσα Μακαρία.

Η καλαίσθητη Ιερά Μονή είχε κατακλυστεί από νωρίς από πιστούς που περίμεναν

την έλευση της Εικόνος για να λάβουν την ευλογία της.

Κατά τη διάρκεια την σύντομης ομιλίας της η Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Γερόντισσα Μακαρία τόνισε πως: “αποτελεί μεγάλο γεγονός για την Ιερά Μονή μας η έλευση της Ειόνας της Παναγίας της Παραμυθίας. Πλέον θα μπορούν και οι γυναίκες να την προσκυνούν αφού η Ιερά Εικόνα της Παναγίας μας ήρθε από το Άγιον Όρος”, ενώ στη συνέχεια αναφέρθηκε και στο σύντομο ιστορικό της Εικόνας.

“Είναι μια μεγάλη ημέρα σήμερα για τη Μονή. Οι μεγάλοι και τρανοί του κόσμου τούτου έχουν μάθει να παραμυθιάζουν τον κόσμο. Η Παναγία η Παραμυθία, παραμυθεί τον κόσμο, δίνει ελπίδα, δίνει θάρρος, δίνει όραμα ζωή” τόνισε ο Σεβ. Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος ο οποίος ευχαρίστησε τον Γέροντα Εφραίμ για τη μεγάλη αυτή προσφορά στο μοναστήρι αυτό.

Στο σύντομο χαιρετισμό του ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Γέροντας Εφραίμ τόνισε: “Η Παναγία αναπαύεται να είναι σε μοναστήρια. Είναι η πρώτη μοναχή μετά τον πρώτο μοναχό που είναι ο Χριστός. Ήταν αίτημα από τις μοναχές να έρθει η Εικόνα στην Ιερά Μονή. Και σήμερα ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και η Παναγία είναι μπροστά μας για να παραμυθεί τον κόσμο και όχι να τον παραμυθιάζει”. Στη συνέχεια ο Γέροντας Εφραίμ αναφέρθηκε και σε τρία θαύματα που έχει επιτελέσει η Παναγία η Παραμυθία.

Το βράδυ τελέστηκε Ιερά Αγρυπνία για την έλευση της Εικόνος στην Ιερά Μονή με την παρουσία πλήθους προσκυνητών.

Ακούστε αναλυτικά τις ομιλίες:

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2019/06/Γερόντισσα-Αργολίδος-Ηγούμενος-Εφραίμ.m4a

Image not found or type unknown

Image not found or type unknown

Image not found or type unknown

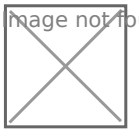
Image not found or type unknown

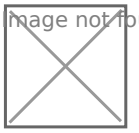
Image not found or type unknown

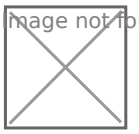
Image not found or type unknown

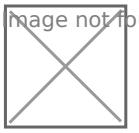
Image not found or type unknown

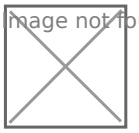
Image not found or type unknown

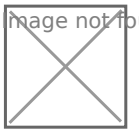
Image not found or type unknown

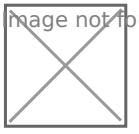
Image not found or type unknown

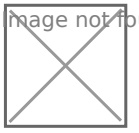
Image not found or type unknown

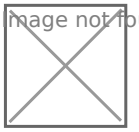
Image not found or type unknown

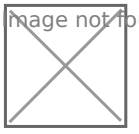
Image not found or type unknown

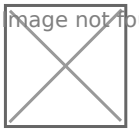
Image not found or type unknown

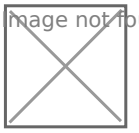

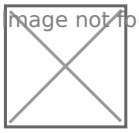

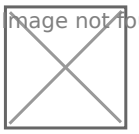

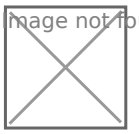

Η Ιστορία της εικόνας

Η γλυκυτάτη αυτή εικόνα είναι τοιχογραφία του 14ου αι που βρισκόταν άλλοτε στην δεξιά άκρη του εξωνάρθηκα του Καθολικού και μετά την τέλεση του θαύματος μετεφέρθη σε ιδιαίτερο παρεκκλήσιο επ’ονόματι της Παναγίας της «Παραμυθίας».

«Παναγία η Παραμυθία»- Αποτοιχισμένη τοιχογραφία στο ομώνυμο παρεκκλήσιο του καθολικού

Παλαιά υπήρχε η συνήθεια, βγαίνοντας οι πατέρες από το Καθολικό, μετά το τέλος της ακολουθίας του Ορθρου, να ασπάζωνται την υπάρχουσαν τότε εικόνα της Παναγίας στον εξωνάρθηκα και εκεί ο Ηγούμενος παρέδιδε τα κλειδιά της κλεισμένης τις βραδυνές ώρες πύλης της Μονής στον θυρωρό για να ανοίξει.

Η παράδοση αναφέρει ότι την 21ην Ιανουαρίου του 1320, όταν έδινε ο Ηγούμενος τα κλειδιά στον θυρωρό, η εικόνα ζωντάνεψε και η Παναγία φώναξε· «Μην ανοίξετε σήμερα την πύλη της Μονής, αλλ’ανεβήτε στα τείχη και διώξετε τους πειρατές.» Τότε – ω των θαυμασίων Σου Χριστέ Βασιλεύ- ο βρεφοκρατούμενος στις αγκάλες της Θεοτόκου Ιησούς, κινώντας το χεράκι Του έκλεισε το στόμα της Παναγίας Μητέρας Του και της είπε· «Μή Μητέρα μου, μή τους το λές. Αφησε τους να τιμωρηθούν όπως τους αξίζει, γιατί αμελούν τα μοναχικά τους καθήκοντα». Τότε η Κυρία Θεοτόκος με μεγάλη μητρική παρρησία προς τον Υιό και Θεό Της, πήρε το χεράκι του Χριστού και το κατέβασε από το στόμα Της και κλίνοντας προς

τα δεξιά το κεφάλι Της, απέφυγε το χέρι του Χριστού και φώναξε στον Ηγούμενο για δεύτερη φορά· «Μην ανοίξετε σήμερα την πύλη της Μονής, αλλ'ανεβήτε στα τείχη και διώξετε τους πειρατές.» Και «κοιτάξετε να μετανοήσετε, γιατί ο Υιός μου είναι οργισμένος μαζί Σας.» Και επανέλαβε για τρίτη φορά «Σήμερα, μην ανοίξετε την πύλη της Μονής....». Μετά το τέλος του διαλόγου, η Κυρία Θεοτόκος και το Πανάγιον Βρέφος Της αποκαταστάθηκαν πάλι σαν εικόνα, πλην όμως στην μορφή που φαίνεται σήμερα, δηλαδή η Παναγία να κρατά το χεράκι του Χριστού κάτω απ' το στόμα Της, να έχη γυρμένο το κεφάλι Της για να το αποφύγει και στην έκφραση του προσώπου Της να είναι γεμάτη με απέραντη επιείκεια, αγάπη και μητρική στοργή, ενώ ο Χριστός παρόλο που είναι βρέφος να έχη αυστηρό πρόσωπο σαν Κρητής.

Η εικόνα αυτή είναι όντως αχειροποίητος, διότι κατασκευάσθηκε στην μορφή που είναι σήμερα από την Χάρη του Θεού, μετά την θαυματουργική επέμβαση της Παναγίας και την διάσωση της Μονής και ονομάσθηκε «Παναγία Παραμυθία», δηλαδή παρηγοριά. Όπως λένε οι προσκυνητές της Μονής, που δεν χορταίνουν να την βλέπουν η θέα της γλυκιάς εκφράσεως του προσώπου της Παναγίας ξεκουράζει και παρηγορεί την ψυχήν του ανθρώπου.

Με το θαύμα αυτό φανερώνεται για άλλη μια φορά, σύμφωνα με την κοινή πεποίθηση της Εκκλησίας, η μητρική παρρησία της Θεοτόκου στο να μεσιτεύει για τις αμαρτίες του ανθρωπίνου γένους «πρός τον Υιόν και Θεόν Αυτής» και στο να το σώζει με τις πρεσβείες Της, από τα δεινά που δίκαια του αξίζουν για το πλήθος των αμαρτιών του.

Μετά την τέλεση του θαύματος οι μοναχοί διατηρούν ακοίμητο κανδήλι μπροστά στην εικόνα. Τελείται δε θεία λειτουργία κάθε Παρασκευή στο ιδιαίτερο παρεκκλήσιο της Παραμυθίας και ψάλλεται καθημερινά παράκληση. Παλαιότερα επίσης υπήρχε και η συνήθεια οι κουρές των μοναχών να γίνονται σ'αυτό το παρεκκλήσιο.

Με αυτή την εικόνα συνδέεται και ο βίος του οσίου Νεοφύτου, ο οποίος διετέλεσε «προσμονάριος» της Παραμυθίας. Κάποτε ο όσιος στάλθηκε από την Μονή να υπηρετήσει ένα χρονικό διάστημα σε κάποιο μετόχι στην Εύβοια. Εκεί ασθένησε βαριά και παρεκάλεσε την Παναγία να τον αξιώσει να πεθάνει στην μονή της μετανοίας του. Αμέσως τότε άκουσε ενδόμυχα την φωνή της Παναγίας να του λέει: «Νεόφυτε, πήγαινε στην Μονή σου και μετά από ένα χρόνο, να είσαι έτοιμος». Ευχαριστώντας την Παναγία ο όσιος για την παράταση της ζωής που του δόθηκε, είπε στον υποτακτικό του να ετοιμασθούν για την επιστροφή στην Μονή.

Πράγματι, μετά την παρέλευση του έτους, μια μέρα αφού κοινώνησε των

αχράντων μυστηρίων, ανεβαίνοντας την σκάλα μπροστά στο παρεκκλήσιο της Παραμυθίας, άκουσε πάλι την φωνή της παναγίας: «Νεόφυτε, ο καιρός της εξόδου σου έφτασε». Πηγαίνοντας λοιπόν ο όσιος στο κελλί του, αδιαθέτησε και αφού έλαβε συγχώρηση από όλη την αδελφότητα, παρέδωσε το πνεύμα στην αγκάλη της Θεοτόκου.

Η Ιστορία της Ιεράς Μονής Παμμεγίστων Ταξιαρχών Νέας Επιδαύρου

Η Μονή κτίσθηκε περίπου στα μέσα του 15ου αιώνα από κλιμάκιο μοναχών που κατέβηκαν από την ορεινή Μονή Καλαμίου. Από το ναό και τα αρχικά κτίρια της Μονής δεν φαίνεται να σώζεται σήμερα, παρά μόνο μέρος εκείνων, που στηρίχτηκαν με την πρώτη ανακαίνιση της Μονής το 1593.Φαίνεται ότι τα αρχικά κτίρια ήταν από ευτελή υλικά που δεν άντεξαν στο χρόνο και τις καιρικές συνθήκες, αφού δεν γίνεται λόγος για σεισμό ή άλλη καταστρεπτική ενέργεια. Ισόβιος ηγούμενος, ορίστηκε από το Πατριαρχείο, ο Ιερομόναχος Δαμασκηνός, χάρις τον ζήλο, την εργατικότητα και την οικονομική δυνατότητα του οποίου ανακαινίστηκε η Μονή.
Η γυναικεία αδελφότητα έλαβε την σκυτάλη και συνέχισε τον ιστορικό βίο της Μονής από το φθινόπωρο του 1945 με γενικό διαχειριστή τον ιερομόναχο Θεόκλητο Σαμιώτη. Τον Νοέμβρη του 1949 ανέλαβε την ηγουμενεία η Χριστονύμφη Παναγιωτοπούλου έως το Μάιο του 2006 που απεβίωσε.
Το παλαιό καθολικό της Μονής Ταξιαρχών κατεδαφίστηκε, το έτος 1945 και στη θέση του κτίσθηκε ο σημερινός ναός με τη φροντίδα της γυναικείας αδελφότητας της Μονής. Ο νέος ναός, μικρών διαστάσεων, είναι ρυθμού βυζαντινού, σταυροειδής με τρούλο. Αργότερα για εξοικονόμηση χώρου, προστέθηκε στο αρχικό κτίσμα ένας στενός επιμήκης πρόναος, που απομακρύνει το οικοδόμημα ακόμη περισσότερο από τα βυζαντινά πρότυπα. Πάντως ο σημερινός ναός των Ταξιαρχών είναι πολύ ωραία διακοσμημένος και προσφέρεται για τις καθημερινές προσευχές των μοναχών και τη στέγαση των επισκεπτών. Απέναντι από τον ναό, στη δυτική πλευρά, ήταν παλαιότερα η κύρια είσοδος της Μονής, η οποία σήμερα έχει μετατεθεί στο νοτιοανατολικό άκρο του τετράπλευρου κτιρίου της Μονής. Αξιόλογο εξωμοναστηριακό κτίσμα είναι το κοιμητήριο της Μονής. Είναι και αυτό μικρών διαστάσεων και τιμάται στο όνομα του Αγίου Γεωργίου.
Η Μονή δέχεται όλα αυτά τα χρόνια το ατελείωτο ρεύμα των προσκυνητών. Φιλοξενεί συνέδρια και σεμινάρια, εκδρομείς, προσκυνητές, μέλη επιστημονικών και θρησκευτικών συλλόγων και συνεχίζει να είναι πόλος έλξης και σημείο αναφοράς με ηγουμένη την Μακαρία Μαστρογιάννη.